

pon 18
plusek 33
449
1521

Nr. akt.

Protokół przesłuchania świadka

Warszawa, dnia 21 lutego 1946r.

Sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie St. Rybiński delegowany do Komisji Badania Wzrostu Niemieckich przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz o znaczeniu przysięgi, Sędzia odebrał od niego przysięgę na zasadzie art. 109 k.p.k. poczem świadek zeznał co następuje:

Imię i nazwisko *Łozefa Moroz z Dzieckowskich*
Data urodzenia *4 VI 1898r*
Imiona rodziców *Ignacy i Maria z Moradyków*
Zajęcie *domowe*
Wykształcenie *średnie*
Miejsce zamieszkania *Fiastów pod Warszawą ul. Mickiewicza 3 m 6.*
Wyznanie *rzymsko-katolickie*
karalność *nie karana.*

Stawił się do Biura Komisji następnego dnia
ogłoszonej w prasie. Oskarżył za wyłudzenie, stwier-
dzając moją tożsamość (okazane). Mój mąż Aleksan-
der Moroz, urodzony w roku 1896, z zawodu urzędnik
Ministerstwa Skarbu, Buchalter, w czasie okupacji
niemieckiej nie zgłosił się do służby w skarbowości.
Karol Janocha, również były urzędnik Minister-
stwa Skarbu, namówił go, żeby wstąpił do niego
do przedsiębiorstwa handlowego, które on zło-
żył. Była to hurtownia towarów galanteryjnych,
mieszcząca się przy placu Łelasińskiej Bramy 9.
Mąż zaczął tam pracować w roku 1941 w charak-
terze buchaltera pobierając na poczynienie tylko 2000 zł
miesięcznie. Mieszkał w domu z mężem i dwoma
synami w Fiastowie tam, gdzie i obecnie mieszka.
Pranie od poczynienia pracy swej u Janochy mąż
zawierzył mi się, że Janocha, kombinuje z
niemcami, czyni im i po ich i z tego powodu

ma „lewe zarobki. Nigz mówi, że on i inni pracowni-
cy w interesie Janochy żadnego udziału w kon-
binacjach Janochy nie mają, więc ewentualnie
tylko Janocha może być odpowiedzialny. Po-
miewas „kombinacje” Janochy ^{jak on sam twierdził} wyhodzili
na mekorzyc Niemiec, więc nie ~~nie~~ nie
liśmy potrzeby mu w tym stanie zaręczyć.

11 stycznia 1944 r. w miasteczku Janochy była dokonana
rewizja przez jakiś Komisję handlową. Ko-
misja ta odnosiła się niemiernie do porządków
w interesie Janochy. Rewizja odbyła się w obec-
ności żony Janochy. Ten ostatni mediet dobrze
że z powodu jego postępowania grozi nie-
bezpieczeństwo firmie. Kupcy z sąsiednich
sklepow uprzedzili go o tym. On jednak to
sekretny. Przesłał tylko przychodzić do
firmy. 11 stycznia 1944 r. wraz jak zwykle po-
jechał do Nawozany na obowiazek i na wie-
czor do Miastka nie wrócił. Następnego poje-
chaniem do Nawozany i donosił, że
mógł zostać aresztowany w lokalu firmy
razem z żoną Janochy i pracownikami firmy
Stanisławem Ochmanem, Bronisławem
Paiemety, Harry Bocowicz i Sajkowicz. Imie-
nia jej dokładnie nie znam. Janochy
chyć nie było i jego nie aresztowano. Czy Jano-
cha był reichdeutschem, ja nie wiem. Janina
Goroka, zamieszkała na Dolskiej ul. 82 w Naw-
ozanie, powiedziała mi, że Janocha przyznawał
się jej, że został reichdeutschem i że jak praca
płacy, to będzie dobrym Plakiem. Niem tyłed
dokładnie, że brat Janochy imieniem Paweł
był reichdeutschem i z pomocą mediet

153, 450

Dniem Generalnego Gubernatorstwa w Krakowie, a
 później żołnierzem armii niemieckiej. Później
 ponownie przeszedł do Janochy i dodając, żeby
 robił starania o zwolnienie męża i innych. Ona
 pamięta, że robi starania, żeby ja w tym miejscu
 nie robiła, bo on ofiaruje kilogramy złota
 i może mu pomóc w sprawie. Tak przeciągnęło
 się aż do 28 stycznia 1944, kiedy po staraniach
 zostały rozplakotane listy rozstrzelanych
 i zastawników. W liście tych ostatnich był wy-
 mieniony mąż tudzież Ochmanicki i Dziembło.
 A 31 stycznia 1944 była rozplakotana lista
 rozstrzelanych, na której na liście innych
 figurowały naswiska męża Ochmanickiego i
 Dziembły. Jednocześnie była podana data wy-
 konanej egzekucji - 28 stycznia 1944. Je-
 było wtedy rozstrzelanych, nie wiem, lecz dnia
 tego odbyła się tylko jedna egzekucja na Al. Je-
 zuitów kilka tygodni temu Marzankowskiej.
 Ochmanicki miał lat 18, a Dziembło, lat 27.
 Rodzina Ochmanickiego mieszka przy ul. Kołmińskiej,
 a gdzie mieszka rodzina Dziembły, nie wiem.
 Ochmanicki pracował w firmie jako pomocnik, żeby
 mieć kurtkę pracy, a Dziembło jako ekspedient.
 Co się stało z żoną Janochy ja nie wiem, a Hanna
 Bocenica i Szymon wyjechała do obozu w
 Ravensbrück i obecnie już powróciła. Brat
 Janochy - Janek - jako żołnierz niemiecki
 wystawiał się zawiadując o jego stanach.
 W Janosze zwrócono klucze do jego przy-

wewnętrznego mieszkania i do przedsięwzięcia. On tam
 przeprowadził następnie remont przedsięwzię-
 ją. Obecnie mieszka on w Katowicach razem
 ze swoim bratem Janem przy ul. Kilińskiego
 nr 10. W siostry Wilhelminy (żona Jedy z Wrocławia)
 do niego z ządaniem odroczenia z
 śmierci męża on w listopadzie 1945. wyjechał mi
 trzechmiesięczne uposażenie męża w kwocie
 10000 zł. Gdy następnie z Wrocławia się do nie-
 go z ządaniem ^{odroczenia} oabsejzabomaga w miesiąc
 on bieżący. On nam wymyślał mi i nie nie
 dał i zaczął twierdzić, że mąż sam zamordował
 i dlatego został strzelany. Niemniej
 jednak, że mąż został aresztowany
 na skutek kombinacji dokonanych przez
 Janocha, a więc z jego winy. skutkiem tego
 niesamowitym, jednak może przez
 Janocha było stracenie męża. Wiem też
 że Karol Janocha był w wielkiej przy-
 jaźni z Raczmakiem (niejakim imieniem nie
 wiem), polakiem wyprzedzonym z Janania,
 konfrantem Gestapo. Wzruszy o tym wie-
 dzelem i organa sija podziemia zdecydowała
 się do końca na mego zamachu przy czym
 przy tym zamachu, dokonany na placu Fry-
 lowskim w sklepie Raczmaka przez po-
 mytka zabity został jego ojciec, a Rac-
 zmak sam wyszedł cały i podobno ukrył
 się gdzieś w okolicy Nawarzy, o czym
 mówił sam Karol Janocha. Tajkowi mieszka

